1 TEMMUZ ÇARŞAMBA
SAYI: 2020/25 No: 668
5 TL.
K.K.T.C. FİYATI: 6 TL.
ISSN 1307-7619

UYKUSUZ

FATİH'İN PORTRESİ İSTANBUL'DA!

FATİH YAŞARKEN YAPILMIŞ 3 ORİJİNAL PORTREDEN BİRİNİ SATIN ALDIK!

TAM YANDAN DİİL DE, DÖRTTE ÜÇ PROFİLDEN, İKİ GÖZ DE GÖRÜNÜYO

GÖBEĞİM GÖRÜNÜYO MU?

YANINDAKİ ÇOCUĞUN KİM OLDUĞU BİLE BELLİ DİİL!

Z KUŞAĞI O!

BELLİNİ HOCAM, RESMİ YORUMLARA KAPATIR MISIN?

REVİS, GENÇLER KURTARICAK ÜLKEYİ DİMİ?

O PARAYA BODRUM'DAN 17,600 PORSİYON DÖNER ALINIRDI!

ECDAT SANATI ECD-ART!

VALLA BANA KALSA 19 TANE HERMES ÇANTA ALIRDIM

KRAAAALL

cem tile bel lini + cem din len miş

Akıl ve Beden

4 aydır evden neredeyse hiç çıkmadım. Bu süreçte yüz yüze iletişim kurduğum insanlar yoğunluk sırasıyla 3 ev arkadaşım, komşu ve son olarak bir gece yarısı ateşlenen-nefesi kesilen-kasları ağrımaya başlayan ev arkadaşımı Covid şüphesiyle ambulansa teslim ederken konuştuğum özel kıyafetli sağlık görevlisinden ibaretti. Bunlara ek olarak bir de komşunun kedisiyle karşılaştım. Bu 4 aylık Pandemi sürecinde hayatım ve ilişkilerim üzerine düşünecek bol vaktim oldu ama yine son güne bıraktım. 3-4 saattir düşünmeye çalışıyorum. Durumlar kötü. Açtığım Word dosyasında travmalarımı lise öncesi, lise, üniversite ve üniversite sonrası olarak kategorilere ayırıp alt başlıklar oluşturdum. Hem kendime hem hayatıma girmiş insanlara haksızlık yapmamaya dikkat ederek araştırmamı genişlettim. Yaptığım hesaplar sonucu bok gibi bir hayatım ve bok gibi ilişkilerim olduğuna karar verdim. Kurdukça kurdum, hışımla koridora çıktım. Komşunun kedisi Parmesan yine bana yüz vermeden önümden geçip gitti. Sevgiye bu kadar ihtiyacım olduğu anlarda böyle buz gibi bir tavırla karşılaşınca sinirleniyorum. Korkup kendini sevdirmeyen kedilere saygım sonsuz ama bu hem korkmuyor hem sevdirmiyor. Aptal kedi, diye bağırdım arkasından. Ama umurunda olmadı. Yok abi bunlarla anladıkları dilden konuşacaksın. Sinirle peşinden gidip miyavladım. Biraz şaşırsa da istediğim tepkiyi alamadım.

Yüzümü insana döndüm. İlk iş olarak hastalık hastası sevgilimi aradım. İlk Corona vakasından beri astımımdan dolayı risk grubunda olduğum ve bana virüs bulaştırıp vicdan azabı çekeceğini düşündüğü için benimle aylardır görüşmeyen sevgilime de size dediğimi dedim. "Bu süreçte bol vaktim oldu, hayatımı gözden geçirdim. Sonuç mutsuzum." Diğer konuşmalarımıza kıyasla bu sefer çok daha hızlı bir şekilde konuyu semptomlara getirdi, "Peki halsizlik var mı?", "Hayır yok, mutsuz ile halsiz arasındaki farkı gayet iyi biliyorum." "Canım herkes düştü ama moral bu işin önemli bir kısmı. Duş al, bol bol su iç. Biraz daha sabredeceğiz, tekrar sayılar artıyor" dedi. 26 yıldır biriktirdiğim, her yıl üstüne kat çıktığım ruhsal bunalımlarımı sıradan sağlık sorunlarına indirgemeyi bir şekilde başardı. Kapatmadan önce ateşim olmadığına ikna etmeye çalışırken buldum kendimi, tatlıya bağladık.

Salonda oturan ev arkadaşım Yiğit'e konuşmak istediğimi söyledim. Yemek söylerken iki seferdir "yanlışlıkla" benim kredi kartımı seçmesinden, bunu belirttiğimde bana paragöz muamelesi yapmasından, bunun maddiyatla ya da ev arkadaşlığıyla değil 10 yıllık dostluğumuzla alakalı bir mesele olduğundan bahsettim. Bunların büyük "mevzular" olmadığını uzun zamandır dışarı çıkmadığım için sinirlerimin bozulduğunu söyledi. "İnsan türünü küçümsediğiniz yetti, düşüncelerin, fikirlerin, duyguların hiç mi önemi yok her şey beden mi?" dedim, "hayvan mıyız biz?" diye de ekledim. "Denizcim dediklerini düşüneceğim ama gerçekten sporla ilgisi var. Kaç aydır hiç hareket etmiyorsun çık dışarı, biraz hareket et" dedi. O sinirle "al sana hareket" dercesine birkaç dans figürü sergiledim. Hoşuna gitmedi, yeterince hazırlanmamıştım zaten.

Diğer ev arkadaşımı odasında yakaladım. Girizgahla vakit kaybetmeden "Had bildirmeyi ne çok seviyorsun, yok onu yapmadın yok bu yaptığın yanlış. Sanıyorsun ki bu evde herkes hatalı tek kusursuz sensin. Buna inanabiliyorsun çünkü sen arkadaşlarının kusurlarını bulmak için evde müfettiş gibi dolaşırken biz seni banyoda bıraktığın her kılda, arkadaşlarınla salonu işgal ettiğin her akşamda affediyoruz" Baktım ses etmiyor, eli arttırdım. "Söylenenleri 'yaşandı', söylenmeyenleri 'yaşanmadı' sanıyorsun. Dil düzeyinde yaşıyorsun oğlum sen, gerçeklikten kopuksun" dedim. Sanki bana dair gizli bir şeyler biliyor gibi gözlerini kaçırıyordu. Lafı dolandırmadan "Bana bak, sen de mi hareket etmediğim için böyle sinirlendiğimi düşünüyorsun?" diye sordum. "Yani o da var tabii ama hiç dışarı çıkmıyorsun, güneş ışığı almıyorsun. D vitamini eksikliği sonucunda depresyon kaçınılmaz" dedi. "Bana mı öğreteceksiniz oğlum depresyonu ben yıllardır bilfiil bu işin içindeyim" deyip odama döndüm.

İnsanlığın onurunu kurtarmak istiyordum ama argümanlarını içeriden çürütmek için önce bir yürüyüşe çıkmaya karar verdim. Ağızda maske varken nefes almak mümkün değilmiş. Daha yeni akıl üzerine tirad atmamış gibi hemen çeneye indirdim maskeyi. Tepki gösteren olursa diye astım olduğumu belirten ve karşı tarafa hak veren kısa bir cevap düşünerek sokak sokak gezdim. Neyse ki hayat Twitter gibi değil, herkes kendi derdinde. Eskisi gibi kıyafetlerini giymişler, eskisi gibi yürüyorlar. Birçok rengarenk desenli, logolu maske gördüm. Bu ürünler çıktığında birçok kişi kolay yoldan kapitalizm eleştirisi hevesiyle eleştirmişti ama renkli tişörtten farkı ne anlayamıyorum. Ya hepimiz deterjan reklamlarındaki gibi bembeyaz tişörtler giyelim ya da Lacoste maskeler yargılanmasın.

Eve geldiğimde keyifliydim. Evdekilere birkaç şaka yaptım, güldük. Ne olursa olsun seviyorum bu çocukları. Yürüyüşe kırgınlıklarımı küçümseyenleri çürütmek ve insan aklının bedenin talepleri karşısındaki üstünlüğünü savunmak için çıktığımı duşta şarkı söylerken hatırladım. Ama ikinci lifteydim, artık o eski öfkeme dönmem imkansızdı.

Ilık duştan sonra hazır keyfim yerine gelmişken annem ve babamla görüntülü konuşmaya karar verdim. Karantinanın başında konuşmuştuk en son. İstanbul'a taşındığımdan beri annemlere ne anlatırsam anlatayım "Kendini zorlama önemli olan sağlık" cevabını aldığımı unutmuştum. Yine hevesle günümü anlattım, yürüyüşü anlattım. Ama yine aynı şey oldu, gün boyu liberal kedi Parmesan haricindeki herkes gibi onlar da konuşmayı sağlığıma bağladı. "Oğlum yemek yemiyor musun hiç? Afrikalılara dönmüşsün." Ah be anneciğim yeni sakinleşmişim, keyfim yerine gelmiş. "Bir kere Afrikalıların hepsi zayıf değil. Drogba da Afrikalı mesela. Gayet kuvvetli ve sağlıklı. Galatasaray'da forma giymişti" dedim. Babam "O Afrika dışında yaşıyor ama" dedi. Beklemediğim bir cevap doğrusu. Kendimi Afrika'da yaşayan ve annemlerin de tanıyabileceği bir Afrikalı düşünürken buldum. Bir tek Nelson Mandela geldi aklıma ama o da zayıftı gerçekten. Buraya kadarmış, pes ettim.

"Telefon kamerası ince gösteriyor anneciğim, üç öğün yiyorum. Merak etmeyin, Afrikalılar gibi olmayacağım."

CEM GÜVENTÜRK

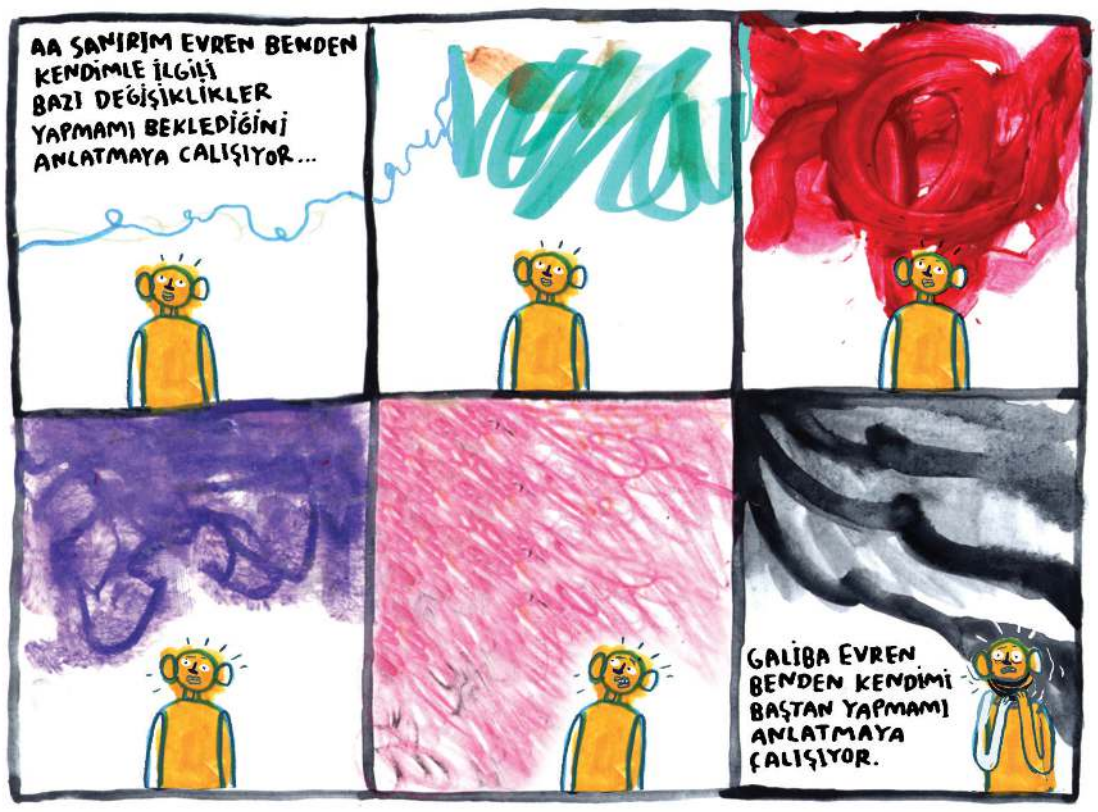

UYKUSUZ

“Biz bize yeteriz” bağışları ortada yok

AKP Grup Başkan Vekili Özlem Zengin’den kadın açıklaması: “Önemli isimlerin eşi bile olamıyordunuz”

İşsizlik için yatırım bekleyen Kars’a 10 milyon harcanarak Millet Bahçesi yapılıyor.

NEREDESİN?

Seks, elbette tüm canlılığıyla yaşamaya devam ediyor, ama evlilik içindeki formu hızla ortadan kayboluyor. Üzerinde paçalı donu olduğu halde, köyün zor şartlarında karısıyla seksini bir gece bile aksatmayan eski Türk filmlerinin libidosu ne kadar da hayret vericiydi oysa. Tarık Akan, tek odalı bir evde imkansızı başarıyordu. Benim çocukluğumda da karısına “illallah” dedirten adamların hikayeleri dolanıyordu ortalıkta. Sıkıntılar olsa da evlilik içi seks kendi dengesi içinde (bazen çocuk olmak üzere) bir şeyler yapmaya gayret ediyordu. Sonra gördüğüm kadarıyla (nasıl görüyorsam artık) evlilik içi seks hızla değer kaybetmeye başladı. Evliliklerinde yılları devirmelerine rağmen, hiçbir şey olmamış gibi dörtnala devam eden küçük bir azınlığı tenzih ederek, bu dertten mustarip bir adamın hikayesini anlatmak istiyorum. Kahramanımız yaklaşık 7 yıldır evli olmasına rağmen sekssizliğe emin adımlarla ilerliyor. Bazı geceler, eskiye dair bir şeyler hatırlıyor, nadiren hatırladıklarını taklit etmeye çalışıyor, ama ortaya ilişkiye tazelik verecek bir sevişmeden çok sevimsiz bir güreşme çıkıyor. Uzun süredir sevişmemiş olmanın verdiği psikolojik baskıyla gerçekleşen bir güreşmenin ardından, kahramanımız en azından bir süreliğine ilişkinin rahatlayacağını düşünüyor, ama sonrasında temassızlık süresi uzayınca yine aynı baskının altına giriyor. Zamanla bu garip güreşmeler de ortadan kayboluyor. Kadın, defalarca bu konudaki rahatsızlığını dile getirse de umutlar hep ertesi güne devrediyor. Kahramanımızın acilen bu gidişata son vermesi gerekiyor. Çok basit. Evliyse sevişmesi de gerekiyor.

Bu işe bir son vermek lazım

Karısı yatakta arkasını döndüğünde defalarca yaşadığı geç kalmışlık hissine kapıldı. Dönüp karısına baktı. Koridordan gelen ters ışıkta omuzları güzel görünüyordu. Yanaşıp omuz başından öpmeye başlamak, sonrasında boyna doğru ilerlemek, manalı bir tepki gelirse de yanağa ve oradan dudak kenarına ulaşmak iyi bir başlangıç gibi duruyordu. Önemli olan başlayabilmekti, sonrası kendi devinimi içinde hoş bir harerete ulaşacak ve finalde, başka sebeplerdenmiş gibi duran gerginlik (en azından bir süreliğine) son bulacaktı. Bir türlü hareket edemedi. Olaylar kendiliğinden başlamadığında ve üstelik uzun bir aradan sonra aniden hamle yapmak biraz yapay olurmuş hissine kapıldı. Dönüp tavana baktı. Noldu lan bana, öpü öpüver işte, sonrası gelir nasıl olsa, diye düşündü, ama herhangi bir harekette de bulunamadı. Evlenmeden önce libidosu gayet iyiydi oysa. Bekarlık günlerinde seks için gösterdiği çaba, genelde yalnız döndüğü evde kendi içine kapanmayla sonlansa da, ne kadar gayretli olduğuna arkadaşları defalarca şahit olmuştu. Mekânlarda yaşanan ufak kesişmeleri, sonu dev sevişmelere bağlanacak bir geceye döndürme çabası ve bu konudaki cesaretiyle arkadaşları arasında ünlüydü. Uzatmayalım. Sonra evlendi. Eşi gerçekten güzel bir kadındı. Üstelik evlenirken ona aşıktı. Daha sonra olanları çok hatırlamıyor. Çift buluşmaları, pazar gezmeleri, New Balance, mangal ateşi, 120 ay taksitle 2+1 fırsatı, ING kredi, İkea seferleri, “fakat en rahatı Skechers”, biraz daha mangal, “kanatları en son atalım”, Mavi Tur, Trendyol, “12 arkadaş tekne kiraladık, biz bizeyiz”, AVM, Ceylan Ertem konseri, “abi kalkış Marmaris’ten, içkini kendin alıyorsun, kaptan çok kafa adam zaten” falan derken libido ortadan kayboldu. Nerede libido? Libido yok! Karısı uyuduğunu belli eden sesler çıkarınca, neyse, diye düşündü. Ama yarın kesin…

Bu gece kesin

Evdeki durumuna bakarak bu adamın sekse düşkün olmadığını iddia edemeyiz. Çoğu erkekte olduğu gibi, gün içinde olur olmaz zaman ve mekânlarda seks düşünen bir erkekle karşı karşıyayız aslında. Sorun, bu libidonun ev sınırlarında etkisini yitirmesi. Karısını sevmiyor ya da beğenmiyor falan değil, ama bir şeyler oluyor akşamları; yorgunluğa, üşenmeye, alışkanlığa benzer ama adlandırılması imkansız değişik şeyler. Adeta libidosunu kapıda bırakıp giriyor evden içeri. Sabahları evden çıkarken gece boyunca kapıda bekleyen libidosunu alıp yeniden dış dünyaya katılıyor. Aslında bu adam için içeriğinde fiziksel eylem barındıran “libido” kelimesi yerine, “sözde libido” ya da “sözel libido” tarifini kullanmamız daha doğru olur. Sözde libidosunu, ufak ufak sağa sola dağıtıp (her erkek gibi bazı kadınlara bakmalar, bazı kalçaları irdelemeler, arkadaşlarıyla bu kalçaları uzun uzun, arzu arzu tartışmalar vs.) akşama doğru tekrar toparlayarak eve dönüyor. Dış dünyada hatırı sayılır bir performans sergileyen sözde libidosu eve girmek istemiyor, girmesi için zorlandığında da, “Ben seni kapıda beklerim!” diye inat ediyor. Ama bu gece kesin kararlı kahramanımız. Hatta mecbur. Karısı, geçmişte defalarca yaptığı ataklara cılız cevaplar aldığından artık onunla uğraşmayı bırakmış, hamleyi ondan bekleyerek bir çeşit tavır sergilemeye başlamış. Bu evin seksini kurtarma misyonu tamamen ona ait artık. Daha fazla oyalanırsa işler daha da zorlaşacak. Sözde libidosunu kapıda bırakıp gerçek libidoyu bir zırh gibi kuşanarak saldırıya geçmek ve bu evi bir zafer alanına çevirmek onun için adeta tarihsel bir görev. Aslında planı yatak odasına geçmeden, gecenin daha başında manevra yapmak, ama “Netflix”, “Whatsapp” gibi geciktirici sebeplerden yatak odasını beklemek durumunda kalıyor. Karısı banyodan çıkmakta gecikince motivasyonunu biraz kaybedip, “Lan acaba yarına mı bıraksam?” diye düşündüyse de, hemen akabinde kendini tokatlayarak yeniden pozisyon alıyor. Karısı, nihayet kapıda göründüğünde, banyo kapısının açılma sesiyle birlikte takındığı sinsi sırıtış donup kalıyor. Bir sorun var. Kadın, yatak odasından içeri karnını tutarak ve acı çeken bir yüz ifadesiyle giriyor. Adam, “Noldu aşkım?” diye sorarak yatakta doğruluyor. “Regl oldum, karnım çok fena ağrıyor” cevabını aldığında, büyük bir hayal kırıklığına uğramış gibi, “A-aaa, hadi ya!” diye haykırıyor. Büyük bir fırsat kaçmış gibi davranmakta çok usta, ama bu üzgün suratın altında neşelenen çok eski bir sorun var: “Sözde Libidolu Erkeklerde Regl Sevinci!” Yüzü hayal kırıklığıyla dolup taşarken utanmasa kalkıp oynayacak. Sevgilisine ağrı kesici getirmek üzere koridorda ilerlerken içinde bir kere daha, hem de geçerli bir sebeple ertelemiş olmanın sevinci var: “Oh be en az dört gün kafa rahat.”

nisan hakan

İŞSİZ KALMAMA MI YANSAM, YAZA PATATES GİBİ GİRMEME Mİ YANSAM, TATİLE ÇIKAMAYACAĞIMA MI YANSAM?..

YAZIK LAN BU 2020'LİLERE ÜZÜLÜYORUM.. FARKINDA BİLE DEĞİL...

BEN ESKİ KAFALI MIYIM YAŞLI MIYIM?! NEDEN ŞU SEKSTİNG OLAYINI BECEREMİYORUM YA?!

ahizeye hohla!

neye??

YANLIŞ

YANLIŞ

YANLIŞ

DOĞRU

ŞAAAK!..

DUR DUR ÖLDÜRME!

TIKI TIKI TIKI!

TIKI TIKI!

HÜF!

HIĞAAAAAAAAAA!..

PIRT!

EVLADIM YESENE..

YEMİYCEM!

UYUSANA!

UYUMUYCAM!..

LAN İNSENE ORDAN!

İNMİYCEM İŞTE AL SANA NAH! NAAAH!

BAĞIRMAYAN EBEVEYN OLMAK

1000 SAYFA

RÖÖÖÖAA!

CAART!

ÇOCUKLUK TRAVMALARIMIZLA NASIL BAŞA ÇIKARIZ

BU KİTAP ARTIK SENİN.. BUNU SEV, BUNA SARIL, ÖZÜMSE... SEN BU KİTAP OL!

ÇOCUKLUK TRAVMALARIMIZLA NASIL BAŞA ÇIKARIZ

ŞİMDİ KAÇABİLİRSİN..

KÜTÜRT!

HD Cahil Cehennemi

İki gün önce dünyanın en sıcak günü yaşanmış. Akkuyu'yu gördünüz mü peki? Gerçekten de artık "Ak" kuyu olmuş. Her yeri betona bulama konusunda çok iyiyiz. Cennet'e TOKİ basabilecek güçteyiz. Bir de işin güzeli ortamı betonlayan da Çernobil'in yapımcısı firma. Yani nükleer konusunda da deneyimli şirketleri tercih ediyoruz. Daha santralin inşaatı sırasında temel zemini çatladı ya. Düz beton çatladı, sonrasında daha santrali var bunun. Temelden çok sağlam çıktık. Bundan sonra artık her gün Covidlenebiliriz. Kısmet, otobüste mi istersiniz, sınava girerken mi, yoksa adliyede mi, orasına siz karar verirsiniz.

Dünya kapatıyor gibi ama kapatmayacak da haliyle. İnsan ırkı kolay kolay gidecek gibi de değil. Dünyayı ne kadar yok edersek edelim hala üç beş bir şeyler hayatta kalıyor azıcığına.

Kaz Dağları'nda 350 bin ağaç kesilmiş ne gam. Hemen üzerine 5 trilyon ağaç dikeriz şakkadanak, şappi şappi ver odunu…

Havalar ısındı, artık zebani reyizlerle nerede karşılaşırız bilemem. Amerika'nın denyosu "Test yapmazsak vaka sayısı da az görünür" dedi mesela geçenlerde. Adam tam bir admin. Dünyada admin yurtta admin… Dünyanın her yerinde bu felsefe bağlamında iblisler online zaten. İnsan insanın en büyük düşmanı. Kurt kurdun insanı anlayacağınız.

Huşu içinde federasyonda üçgen biçiminde birbirine takanlar mı dersiniz? Yeşil halka, turuncu balon ve mavi poşet uygulaması da bitti. Vizyon zaten maalesef. İyi bir şey yapmaya çalışırken bile zorlanıyoruz. Oysa ne güzel ahlaklı, ne de iyi niyetli başlamıştı yeşil küre uygulaması. Hızlı bir şekilde bitti. Halkalı bireyler ona buna hakaret, taciz, küfür kıyamet yazınca, ahlakın topla tüfekle, poşetle lambayla olacak bir şey olmadığı ortaya çıkıyor. Güzel ahlak zaten parayla, pulla değil de insanlıkla oluyor zaten. İster pelerin tak, ister donsuz dolaş, için fenaysa hiçbir işe yaramıyor maalesef.

Bizim tayfa yine yeniliklerle online oldu. Şimdi de siber suçlarla mücadele için yeni birim oluşturulacakmış. artık daha hızlı sansür mü olur, zaten kısıtlı olan internetimize yeni bir kambur mu gelir, yeni vanalar mı takılır internete, yerli ve milli yeşil internet mi icad olunur tam bilemiyorum. Siber suçlarla uğraşacak birimin adı da Siberay olacakmış… Siber Şahin de olabilirdi, Siber Can da olurdu, Siber Kekilli olurdu, Siber Biber olabilir, Siberoğlu olabilir, Siber Beçki olabilir, Siberbillik de denebilir, Siberhan Siberhanoğullarından da olabilir, Silberay ya da Sibergen filan olabilir nasıl olsa tavrımız belli. Her şeye atar, tatara tatar, gidere gider. Kimse gücümüzü sınamasın.

Ya kim sürekli bizim gücümüzü, irademizi, duruşumuzu sınıyor Allah aşkına? Sürekli birilerine cart curt ediyoruz, malum şahıslar, malum planlar, global saldırılar, bilmemne lobilerinin kötü bakışları altındayız da kim yahu bunlar? Sürekli birilerinden bahsediliyor ama isim verilmiyor. Her şey ortada ama hiçbir şey belli değil.

Milletin böyle gündemlerle ciğerleri solmuşken memleketteki magazin haberleri de şu seviyede: Cinsel Cinsoğlu ve değerli eşi Güdük Güdükgil Bodrum'a tatile gitmek için korona virüs dolayısıyla daha korunaklı olacağı için 17 bin dolara (116 bin TL) özel uçak kiraladı. Ciğerci, "çok heves ediyordum özel uçağa, korona işin bahanesi oldu" diyebiliyor… Cins Bey ve Güdük Hanım tabii ki istediklere yere istedikleri vasıtayla gidebilirler ama insan açıklama yapmadan bir düşünür olmalı. "Ülkede millet ne hallerdeyken, en azında şov yapmadan uçağımıza binelim" diye düşünebilir ama yok. Zaten ben de Cins Bey gibi parayı bulsam ya da Güdük Hanım gibi takılsam, uçağa binerken Insta'dan canlı yayın bile açarım. Millet de seve seve izler. Gelir uçurumu böyle bir şey işte. Kimi yerde güç bela sürünürken kimi "İyi oldu bu vesileyle özel uçak gördü kıçlarımız" diye hava basar.

Zaten hava basacak pek bir şeyimiz yok. Ne bir estetik kaygımız, ne bir kültürümüz, ne bir kibarlığımız, ne bir faydalı halimiz, ne bir alçakgönüllü tarafımız, ne de hoş bir sedamız var. Sesimiz gayet gür çıkıyor ama maske oksijen kestiği için zaten insanlara zararlı, dünya düz, aşı yalan… Gerçekten de cehenneme kadar gitmeye gerek yok, cehennem ayağınıza geldi. Hem de dümdüz, vasatın yüceltildiği harika pırıl pırıl bir cehennem.

Sonumuz iyi başladı.

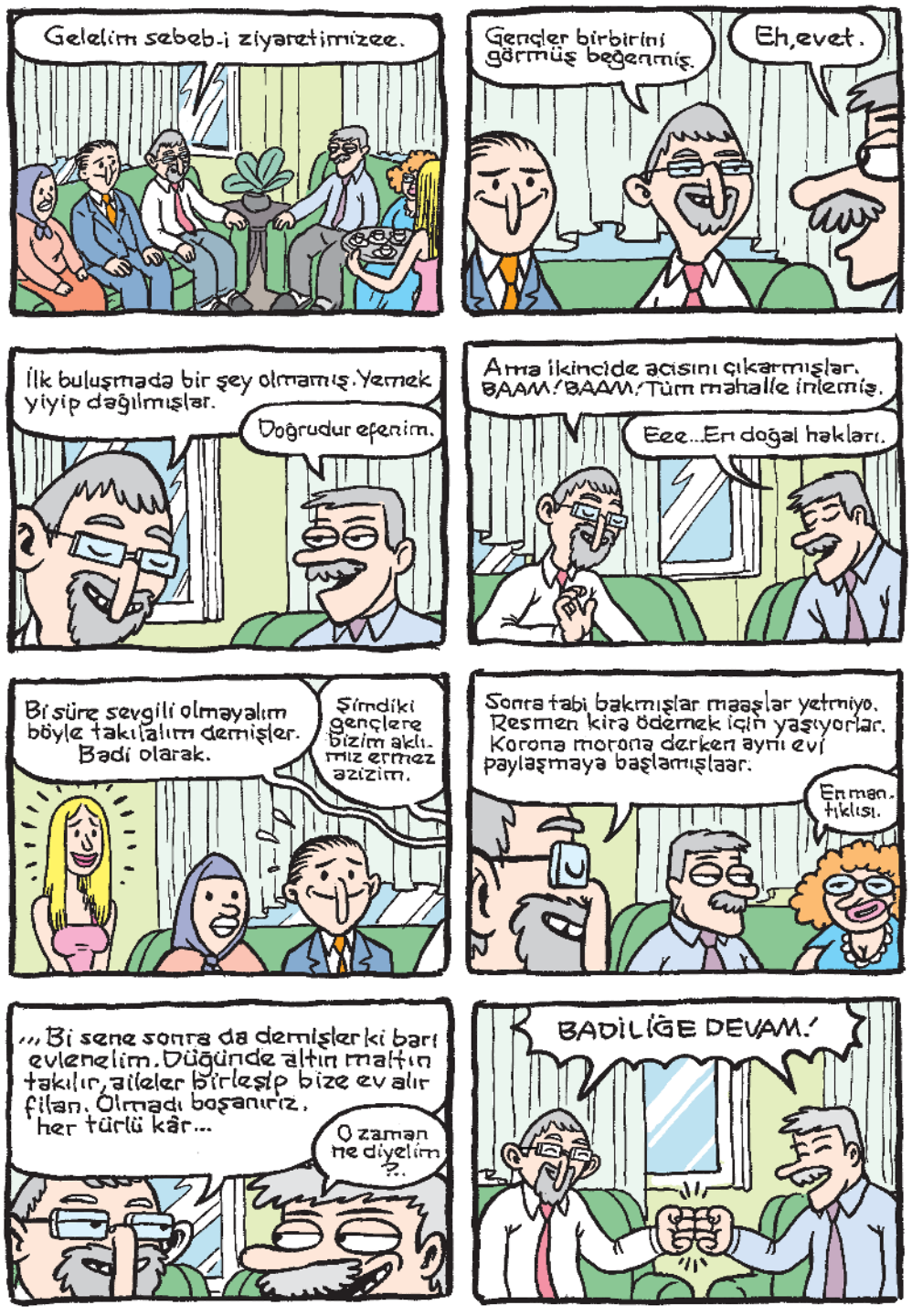

devamı 7. sayfada

İLK YARDIM

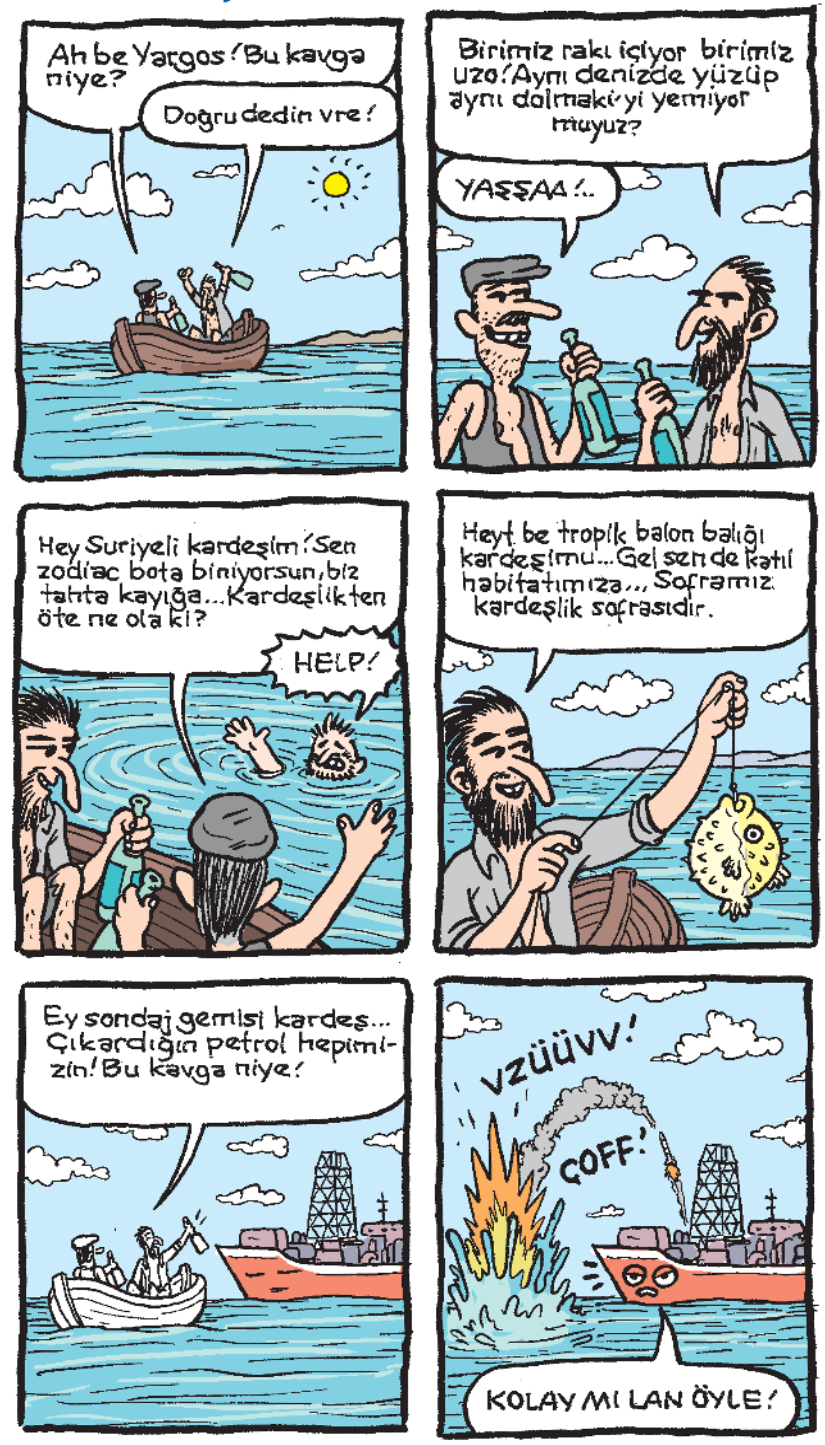
cihan kılıç

HAYIRLISI

KARDAŞİMO

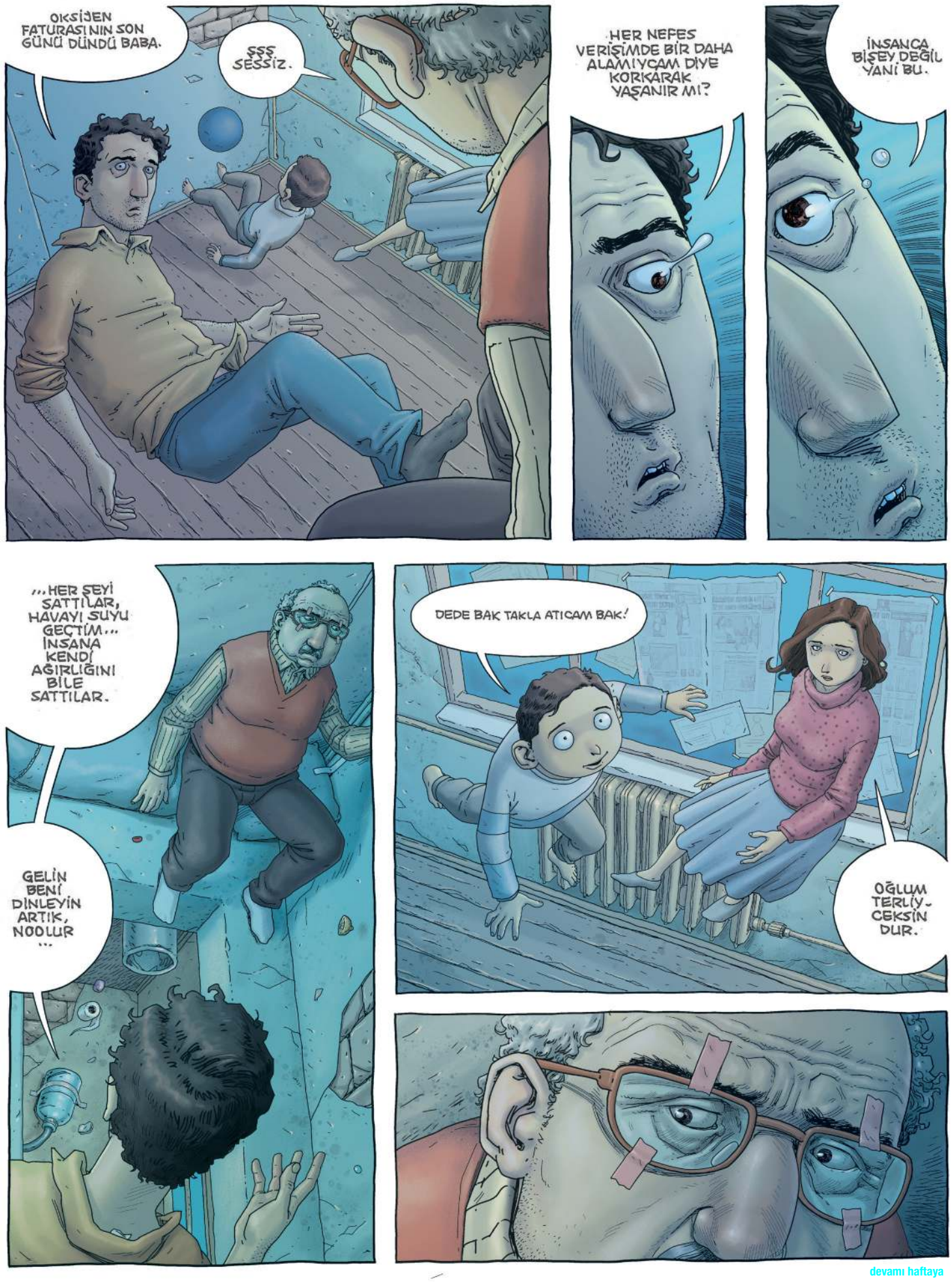

Roman Olacağı İddia Edilen Hayatlar

Anlatsam roman olur diyen çok fazla insan var çevremde. Nezaketen dinliyorum fakat roman olacak bir hayat yok ortada. Konuşmayı bitirince fikrimi öğrenmek istiyor. Kriz döneminde iflas eden bir inşaat malzemesi dükkanını konuşuyoruz. Parçalanan bir aile ya da yakın arkadaştan yenen büyük bir darbe yok. Her esnafın yaşayabileceği üzücü bir durum sadece. Roman olmaz ama kısa bir hikaye olabilir diyorum. Tatmin olmuyor tabi. İstiyor ki illa roman olsun. İşte orada çok sinirleniyorum ben. Nezaketen dinleyip sesimi çıkarmadığım için geliyor üzerime. Oysa konuyu açar açmaz y*rak gibi hayatın varmış desem işte o zaman kıymete binerim, biliyorum. Esnaf arkadaşları gönül rahatlığıyla söylüyordur bunu eminim. Fakat ben dışarıdan bakıldığında birçok şeye onay verecek temiz yüzlü biri gibi göründüğüm için kurban olarak beni seçiyor.

Anlattıklarına abartılı bir şekilde şaşırmış gibi yapıyorum. Keşke malları elinden çıkarsaydın abi diyorum. Öyle söyleyince coşuyor. Düşünmedim mi, onu da düşündüm diyerek konuyu dallandırıp budaklandırıyor. Roman olmayacağının o da farkında ama yeni karakterler ekleyip genişletiyor hayatını. Enişteşinden dayısına kadar herkesi dinliyorum. İflas eden dükkanın bende herhangi bir karşılığı olmadığını anlayınca aile içi meseleleri ve hatta özelini paylaşıyor benimle. Malını mülkünü kumarda yiyen kayınbiraderi konuşuyoruz bu kez. Yetmiyor. Bir türlü tatmin olmuyorum. Cümlelerimle değil belki ama surat ifadem bunu anlatıyor sanırım. Nihayet memnuniyetsizliğimi fark ediyor karşı taraf.

Çirkinleşiyor bu kez ve sen diyor anlamıyorsun bu işlerden. Sıradan hayatını beğenmediğim için bu işlerden anlamamakla suçlanıyorum. Sen anlat bakalım madem bizimkini beğenmedin diyerek bir kıyas çabasına giriyor bu kez. İyi de benim böyle bir iddiam yok. Zaten sıradan bir hayatım var. Olsun diyor anlat. Kısa kısa bahsediyorum hayatımdan.

devamı haftaya

Suratı asık bir şekilde yalandan dinliyor beni. Anlattıklarımı daha da kıymetsiz hale getirmek için yoldan geçenlere laf atıyor ara sıra. Sonra bana dönüp "Anlat anlat bi kulağım sende" diyor. İlginçliği herkes tarafından kabul görmüş bir hayat hikayesi de anlatsam karşılık bulamayacağım buna eminim. Seninki de hayat mı diyerek beğenmeyecek.

Susuyorum mecburen. Bir türlü tatmin edemediğim ve hayatının roman olacağını iddia eden milyonlarca insandan biri var karşımda. Kısa süreli sessizlikten sonra gönlünü almak için yeniden alevlendiriyorum ortalığı. Bir oyun hamuru gibi oynuyorum onunla. Sinirleniyorum çünkü. Aslında diyorum bu iflas işi yazılabilir, ilginçmiş... Seviniyor. Malları elden çıkarmasına mani olan dostlarından bahsediyor bu kez. Yüz bulduğu için ortama olan hakimiyeti biraz daha artıyor ve not al bunları not al diye küçük uyarılar yapmaktan da çekinmiyor. İyice şımarıp "Kimsede yoktur bu hikayeler" diyebilecek kadar rahat artık. İstediğini aldı benden. Faydalanmasına izin verdim. Fakat ben bu lüksü yaşayamadım hiçbir zaman. Gidip birilerine "Anlatsam roman olur" diyemedim. Çünkü ben yakın çevreme böyle bir şey söylesem s*ktir ordan derler. Keşke ben de öyle diyebilsem.

BEBEK KAFASI

VEDAT ÖZDEMİROĞLU

"Yalnızlıktan korkardı, yalnız kalmaktan korktuğu için, tanıdığı insanların kendisine muhtaç olmamaları onu çıldırtabilirdi."

-Ahmet Hamdi Tanpınar, "Huzur" romanından

• Türkiye'den uçan halıya binip kaçabilecek tipler var... Masallardaki kadar zengin oldular çünkü!

• Beyin karmaşıklıkla coşar, karışıklıkla süner...

• Derin zalim: Memnun olmayı bilmeyen şikayetçi ruh...

• Gündoğan'da bir mekan, bu 4 Temmuz'da "Meksika Gecesi" düzenlemiş. Duyuruya bakarken, mekanın işletmecisi gördü, "ABD'ye gıcıklık olsun diye 4 Temmuz yaptık" dedi. "Bravo!" dedim.

• Türk Kahvesi istedi adam, "Nasıl olsun" dedi garson, "Hayırlısı olsun" dedi adam...

• Birkaç yıl önce, üç arkadaş, Amsterdam'a gittiydik. Güzel şehir, bin türlü özgürlüğün ilk denendiği bir liberal merkez. ('Rembrandt' adlı filmden öğrendim ki, siyahi insanlara ilk serbest dolaşım hakkı da gene bu şehirde verilmiş. Dahi ressamın hayatını merak edenlere, bu filmi ısrarkeş tavırla tavsiye ederim, bulun, seyredin.) Bi gün, alışveriş yaptık, Muhammed Ali'li bi tişört aldım ve hemen de giydim. Sonra diğer iki arkadaş, ömrümce adım atmadığım bi teknoloji mağazasına girince, dışarda durup dondurmamı yalayarak onları beklemeye koyuldum. O sırada üç tane ergen siyah çevremi sarıp bişeyler dediler. Belalı gibilerdi. Hemen montumu açıp, Muhammed Ali'yi gösterdim onlara ve "İstanbul'danım ben" dedim, İngilizce. Böylece yırttım, tokalaşıp gittiler, hatta bi tanesi "Dikkat et adamım" dedi filmlerdeki gibi gene İngilizce. Helal sana Muhammed Ali!..

• Peki TCDD'nin bekletme müziğinin 'Kara Tren Gecikir Belki Hiç Gelmez' olması?!

• Bir kasabada kahve işletiyormuş adam, oranın tek mekanı. Tuhaf şekilde okey, kağıt oyunlarına karışıyormuş sayın bay, yok 'O kağıt atılır mı oğlum!", yok "Bırak senin yerine ben çekeyim taşı!" Mekan müşterileri nihayetinde isyan edip belediye başkanına baskıyla yeni kahvehane açtırmışlar! Eski kahveci, şimdi butik işindeymiş...

Anton Çehov

• Eskişehir'de bi adama "Tren garı nerde?" diye sordum, "Trengo!" diye bağırdı...

• Perdeci Behlül'ü anlattılar yine Gündoğan'da. İş için aramışlar, nerdesin diye, "Torba Kavşağı'ndayım, geliyorum" demiş. Sonuç: Beş gün sonra gelmiş!

• Türk Versiyonu: 80-90 Günde Devrialem!

• İzmir'de faytoncuya "Atı çöz, yalnız binicem, parası neyse öderim" dedim... "Olmaz öyle abi" deyip güldü...

• Bir Avrupa turu. Çoğu turizmci kafile, çeşitli ülkeleri geziyor. Rehber alkolden harap, saatlere uymuyor, herkesi bekletiyor, hastayla dertliyle ilgilenmiyor. Yetmez gibi gezilen kentleri de tanıtmayıp şahsi maceralarını anlatıyor, "burda öğrenci evimiz vardı" falan gibi. En son yine gece ziyade bekletince kafileyi, içlerinden biri yetti lan deyip hırpalıyor biraz rehberi. Ondan sonra aniden profesyonelleşiyor rehber, sigara almağa bile hırpalayandan müsade isteyip gidiyor. Lahey'e vardıklarında "Kendi mevzunu katmadan anlat şurayı!" diyor hırpalayan, hızla ayağa kalkıp Lahey'in nüfusundan giriyor, tarihinden çıkıyor talihsiz rehber...

• En güzeli nüfus cüzdanını göğsüne, pasaportunu da sırtına dövme yaptırıp, pırıl pırıl gezmek!..

• Pandemide Çehov'a düştüm! Zaten severdim, artık sağlam müptelasıyım. Tek detay: Bir hikayesinde çocuk, öğretmeni genç kızı ağbisiyle öpüşürken görüp, 'Söylerim!!" tehdidiyle darlıyor kızı. Öğretmen, tüm kalbiyle nefret ediyor hain çocuktan. O denli şımarıyor ki çocuk, öğretmen ders anlatırken elleri üzerinde yürüyor! Sonunu yazmıyorum, asidi kaçmasın diye. Reçeteleri okunaklı, hikayeleri dokunaklı Anton Çehov, ne yazdıysa okumak lazım sevgili dostlarım.

• Nasıl duracağını öğrenmezsem, uçan halıya da binmem...

• Keşke şu an Norveç'te olsaydım, hemen İsveç'e geçerdim...

• Vücudumdaki damarlar, dünyayı iki kere dolaşacak kadar ama ben bi kere bile dünyayı dolaşamadım!

• Üstad Nihat Genç'in "İslamcı Erol Nasıl Çıldırdı?" adlı romanı, istinat duvarından mahrum bir köy mezarlığının sele kapılıp mezarların parçalanmasıyla, ölülerin dört yana dağılmasıyla başlıyor. Bir elinde bastonu, diğer elinde torunu Erol, iki büklüm Makbule Nine "Dur uşağum, çekil uşağum, vay başıma gelenler' diye kalabalığı yarıyor, toprak yığınına doğru bastonunu uzatıyor, daha geçen ay vefat eden kocasının cesedine doğru bağırıyor: "Hüseyin, kalk yerine yat!"

(Bu orjinal romanı muhakkak okuyunuz.)

• Aralarında sadece iki saat var ama 9 ne kadar sabaha aitse, 11 de o kadar öğlendir... (10 candır!)

• "Atasözleri ve Deyimler" nedir peki? Sözleri atalar söyledi de deyimleri uzaylılar mı fısıldadı? Dış mihraklar mı uzaktan bağırdı?!

• Gelecek: Potansiyel geçmiş zaman...

• Bi 40 gün, sonra 41 gün, 40 gün – 41 gün gitseymiş; yıl, dokuz aydan ibaret olurmuş. Daha net rakkam!

• Ben zaten anladıydım kuru pastayı yaş pastadan daha çok sevdiğimi saptayınca... Neyi anladıydım unuttum... Ama doğru anladıydım...

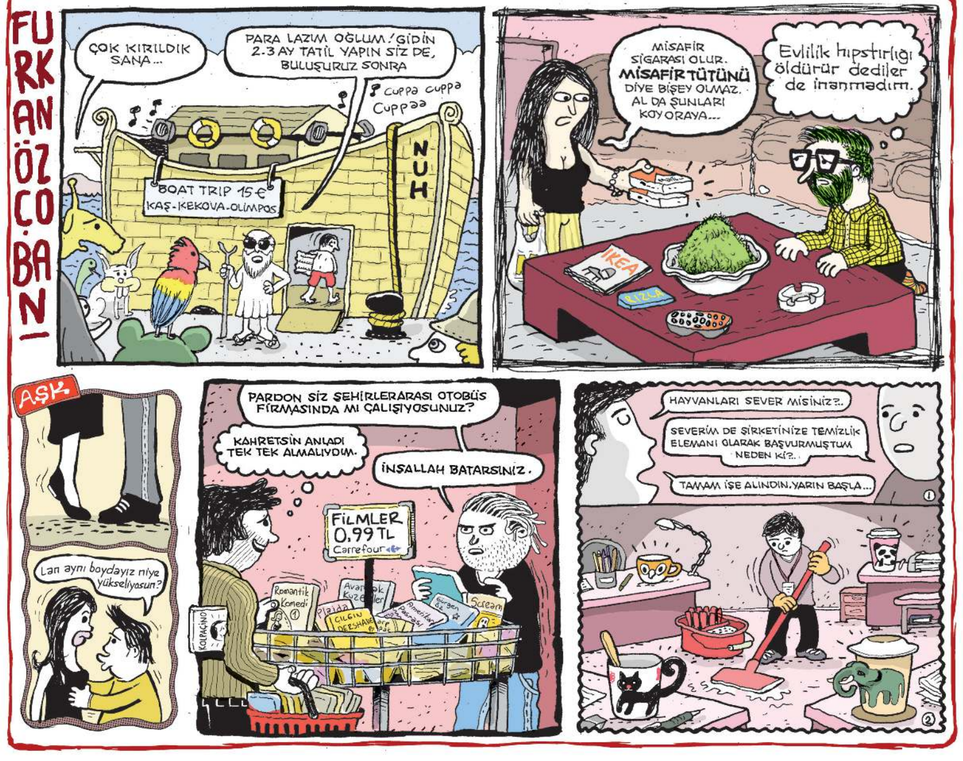
"Çirkin Sanatlar" videolarını zaman ayırıp seyrederseniz sevinirim.
(Youtube Dünyası)

vedatozdemiroglu@gmail.com

KAÇIRANLAR İÇİN
UYKUSUZ SETLERİ

Bayilerde, Marketlerde ve Kitapçılarda
www.uykusuzdukkan.com.tr

mustafa satıcı

Wushu

Geçtiğimiz hafta okudunuz: Türkiye Wushu Federasyonu, tam manasıyla bir çekirdek federasyon: Anne, baba ve çocuklardan oluşuyor. Gerçi haberlerin geri kalanını midem kaldırmadığı için okumadım; yeğeni, kuzeni, halayı, dayıyı da dahil ettikleri bir "geniş aile" de olabilirler. Korona karantinasına medya diyeti ekleyerek dünyayla ilgisini kesmiş arkadaşlarımız ve gelecekte "21.Yüzyıl'ın İlk Çeyreğinde Türkiye'de Mizah Dergileri ve Konuları Ele Alma Biçimleri Işığında Kartezyen Bir Analiz," gibi başlığını okurken sıkıntıdan bayılacağınız türde birer doktora tezi hazırladığı için bu yazıyı okumak zorunda kalacak akademisyen arkadaşlarımız için özet geçmek gerekirse konu şu: Türkiye'de Ali Murat Hamarat gibi spor manyakları dışında hemen hiç kimsenin varlığını bile bilmediği Wushu diye bir sporun federasyonu kurulmuş, bu federasyonun başkanının kızı Türkiye şampiyonu olmuş, üstelik kızın anası da aynı turnuvada hakemmiş, hatta yetmemi şampiyon olan kız da hakemmiş. Turnuvaya katılmak isteyen 67 sporcuyu lisansları olmasına rağmen turnuvaya almamışlar. Başkan ayrıca kızını uluslararası bir turnuvada da dünya şampiyonu yapmak için hakemlere Rolex saat ve on binlerce dolar rüşvet vermiş falan da filan.

Şimdi hiç bilmiyorum, normalde açıp bakar, yönetmelik yönetmelik didikler, talimnameleri kanunları falan satır satır okur öğrenirdim ama inanın hem hiç içimden gelmiyor hem de bütün bu çabanın net ve kesin rakamlar vermekten başka bir işe yaramayacağına da eminim. Bakmadım ve inat değil mi, bakmayacağım da; hem ulusal hem de uluslararası turnuvalarda birinci olan yarışmacılara aziz devletimizin önemli bir takım kıyaklar sunduğuna eminim. Eskiden olimpiyatlardan madalyayla dönenlere kese kese cumhuriyet altını verilirdi, eminim o da devam ediyordur. Yani wushu federasyonunda yaşananlar, sadece basit bir şekilde atari oynarken beceremeyip "cheat code" kullanmak, "god mode" açmak falan değil, hedefinde ciddi bir maddi çıkar olan bir faaliyetler zinciri. Neticede bu kendi başına hem hakem hem yarışmacı olup, üstüne üstlük anan baban da hakem ve federasyon başkanıyken şampiyon olmanın maddi bir getirisi var: Sadece geçen yıl devlet "başarılı" sporcularımıza kırk milyon liranın üzerinde ödül vermiş, ayrıca bine yakın sporcuya da 40 yaşından itibaren ömür boyu (asgari ücretin iki katı) şeref aylığı bağlamış. (Evet itiraf ediyorum azıcık açıp baktım yine de, huyum kurusun)

Şimdi **normal şartlar altında** böyle bir haber yayınlandığında "Yuh ulan ne rezalet olmuş," denir hâlbuki **Yeni Türkiye'de** çoğumuz "Ulan henüz federasyonu kurulmamış başka ne abidik gubidik spor dalları var acaba?" diye endişeleniyoruz. Çünkü şimdi bu haberi okuyan başkaları "Bizim başımız kel mi, biz de kuralım bir federasyon, biz de partiliyiz," diyecektir illa ki. Sonra yok efendim Kabbadi Federasyonu, vay efendim Kok Boru Federasyonu, Bokslu Satranç Federasyonu, Bisikletli Polo Federasyonu, Kütük Atma Federasyonu, Çelik Çomak Federasyonu gibi abuk subuk federasyon kurup, oralara da mââile doluşup ümüğümüze daha da yük bindirecekler. Gerçi bokslu satranç federasyonuna çok itirazım yok, beş dakika boks beş dakikada satranç şeklinde geçen maçları zevkle izlerim ama yine hakem anneden, federasyon başkanı babadan oluştuğu için atı çapraz ilerleten bir andavallıyı karşısına rakip de çıkarmadan şampiyon ilan edeceklerdir.

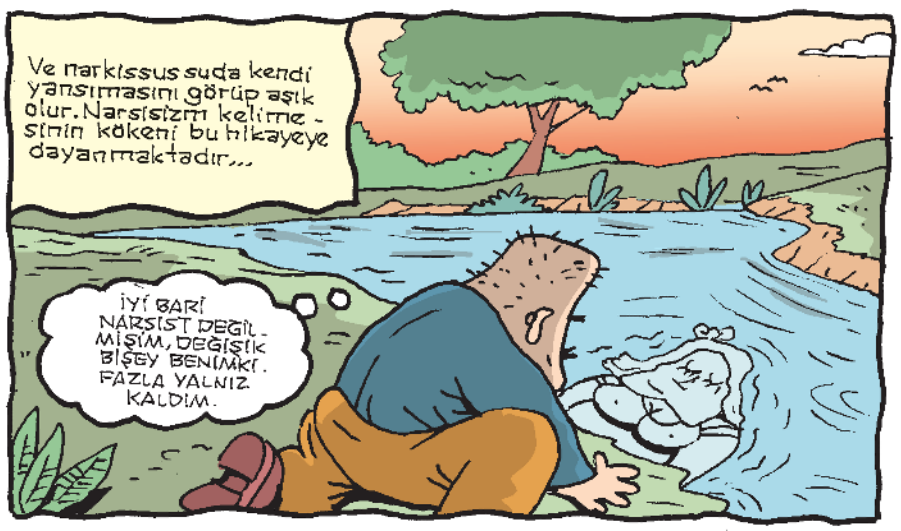
Ha bütün bunlar ne demek? Bütün bunlar durduk yere dağıtılacak milyonlarca lira para demek, on binlerce cumhuriyet altını demek, yüzlerce ömür boyu şeref maaşı demek. E onları ödemek için de güzel kardeşim, bir zahmet pamuk eller cebe artık. Sonra "Neden Playstation'a bu kadar çok vergi ödüyorum?" diye sorma. Yoksa nasıl çıkacak Bisikletli Polo Türkiye Şampiyonunun ömür boyu ödenecek şeref maaşının parası?

ÖZER AYDOĞAN

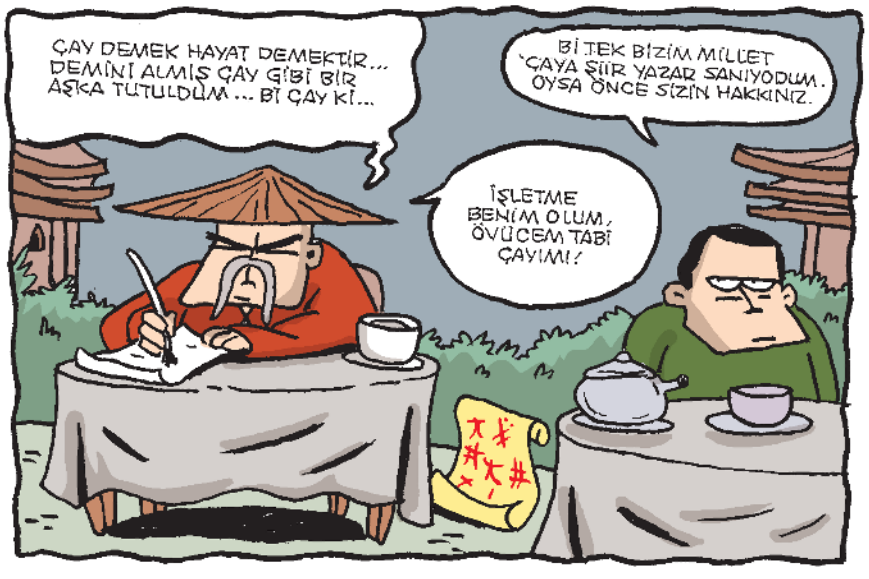

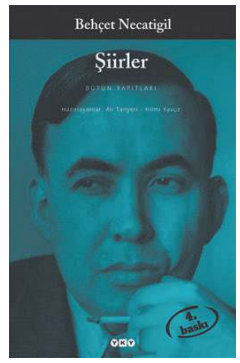
ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Çıt yok/ Eriyen camlardan/ Kavrulmuş perdelerde/ En ufak bir kıpırtı./ Ne sokaktan geçen taşıt,/ Su saatlerinde tıkırtı.- -"
("Temmuz Tikleri"/ Behçet Necatigil)

"TEMMUZ TİKLERİ"
Aynı o dediği gibi dışarısı. Antalya yanıyor. (Yukarıya aldığım şiirinde dediği gibi yani: Necatigil--Gerçi hep İstanbul'u yazdı rahmetli. Her halini. Nereden buldu o derece "eritici" sıcağı hayret, aşırı sıcak olmazdı o yıllarda-- "yarın otuz derece olacakmış, vah vah" derdi ananem, yazmıştım--o da pek pek nadir--)
Sadece sıcaktan değil ıssızlık, sokağa çıkma yasağı var. Yeniden. (vampir/zombi/seri katil/yaratık; --az önce binbir zorlukla, güç bela öldürmüşlerdir--tam sevindikleri anda, o ölü gibi yattığı yerden ani bir hamle eder bacaklarına sarılır, kızın ayağından tutar falan; meğer ölmemişmiş; korku filmlerinde olur… sona doğru)
Sıcaklar gelince gitmediği gibi; tam tersi oldu: (tamam, bitmesin ama bari aynı hızla…)Bulaşmış kişi sayısı sadece "yedi gün"de bir milyon arttı; dokuz milyondan on milyona… (İlk bir milyona ulaşabilmesi tam "yetmişbir" gün sürmüştü) Geçen, tv'de, bir genç çift, karı koca; kovid kapıp atlatmışlar bunlar. Yoğun bakımda da birkaç gün galiba... Genç adam diyordu ki: (mealen) "…Eğer ne olduğunu, nasıl geçtiğini bir bilseniz… eğer bilseniz… balkondan başınızı dahi uzatamazsınız…" Eşiyle giyinmişler, kuşanmışlar (iyileştikten sonra yani, ilk çıkışları) maskeler, siperlikler, eldivenler meldivenler… tam teçhizat; markete gitmek için yola çıkmışlar: "Sonra, yarı yolda bir durup bakıştık " dedi genç adam, "gitmekten vazgeçtik, hemen, hızlı hızlı, koşar adım eve döndük…"
Biraz öyle dalıp gittim. Tv'yi kapadım. Sonra kulağımda o genç adamın lafları, (eski Yeşilçam filmlerindeki gibi) çınlayıp dururken giyindim, çıktım ilk kez avm' ye gittim. Hiç aklıma dahi gelmemişti açıldıklarından bu yana. Gitmek.(Markantalya) İçeri girip uzun uzun, bakına bakına dolaştım. Korkumdan dolayı olabilir. Eski mahallesini ziyaret eden biri gibi. Eski hayatımıza ait bir sahne görmek için? (Belki çok çok yaygınlaşırsa gidemem diye de olabilir) Tam bilemiyorum. Hiç düşünmeden gittim.(işte o genç adamın tekrarladığı:" bilseniz, bilseniz"…

"Romeo ve Juliet" William Shakespeare 1564-1616

Venedik Maskeleri

Behçet Necatigil 1916-1979

"bilgisizlik" de bir nimet olabiliyor. Yoksa hiç sokağa çıkamayız.--caddeden geçerken araba çarpmış birinin bildiklerini de tam bilmiyoruz--) Büyük de zevk aldım. Biraz saçma, daha önceden tanımadığım bir sevinç. Kalabalıktı. Yiyecek katı da açıktı. Sırıtarak çıktım. Hiç o derece bir avm beğenmişlik hallerine "duçar" olmuşluğumu hatırlamıyorum.

Keşke ayılar gibi bir uzun uykuya yatsak. Aşı bulununca uyandırılsak. Aşıcı hemşire uyandırsa elinde iğnesi… başucumuzda.(bir parmağı burnunda) Kışa doğru iyice artarsa. Ki öyle görünüyor. Yeniden evlere kapanma mapanma… Aşı için; yapılması, çoğaltılması, her tarafa dağıtılması bilmemnesi en az bir buçuk- iki yıl. Öyle deniyor. O da başarılı bir aşı bulunursa. (Aids'e aşı yok hala. Bulunamadı--37yıl oldu)
İki yıllık bir uyku. Keşke olabilse. Uzun tatile gidenler gibi eşyaları örtülerle örtüp, kapatsak şehirleri. Uyuyan güzelin şatosu gibi. Bu şekli kolay bir iş değil çünkü. Kışa doğru yeniden evlere... Maskeler. Kırk defa yıkamalar aldığın her şeyi. Tekrar tekrar… Poşetler… Yeniden dayanabileceğimi zannetmiyorum. (Venedik maskesi dışında maske görmek istemiyorum, kendi adıma--gelecek kış için diyorum--)Kendini dondurup bir tür ölü gibi uzun süre öylece durup sonra canlanan balıklar, kurbağalar görmüştüm. (Niye yok öyle yeteneklerimiz)Juliet için bitkilerden bir ilaç yapıyordu, rahip Lawrance. ("Romeo Juliet")Nabzı duruyor, öylece yatıyor bir zaman sonra yeniden ayağa kalkıyordu Juliet. Öyle bir ilaç? Aşıya bir ara verip önce o ilaca mı çalışsalar?

Bir alıntıyla bitireyim;
"Sıkıntının, müreffeh koşullarda uykuda olan yetenekleri ortaya çıkarma etkisi vardır" Horace demişti. Bari "sıkıntısından" yararlanmaya çalışalım.(gerçi bende ilk üç ayda hiç bir işe yaramadı: var olanları da dumura uğrattı; ne tek bir resme başlayabildim ne de bir kitaba, dur bakalım, bitmiş değil…)

Hepinize dostluk, kardeşlik muhabbet dolu günler diliyorum…

engin.ergonultas@gmail.com

Bazen insanlık insana zor geliyor. Sokakta rüzgarla sürüklenen gazeteye, kafasını acelesiz sağa sola çevirip hava üfleyen vantilatöre bakıp «birader, bu hayatı yaşıyorsun... Senin yerinde olmak vardı» diyor insan. Ben diyorum. Zaman zaman nesne olmak, kaldırılmak, saklanmak, bir çekmeceye tıkılıp unutulmak istiyorum. Beni ortalıkta bırakmayın istiyorum. Yıllar içinde bazı olaylar aklıma daha çok yatmaya başladı. Fikir vermesi açısından bazılarını sizlerle paylaşıyorum. Beni böyle edin...

Beni streç filme sarıp buzdolabına, zeytinyağlıların yanına kaldırın.

Beni uzunca bir kayık tabağa koyabilirsiniz. Annem size bulacaktır, mutlaka mutfağının dolaplarının sonsuz derinliklerinden bir yerinden çıkartacaktır. Araması biraz uzun sürerse ve siz beni yemek tabaklarının oradan bulduğunuz alelade bir çukur tabağa koymak isterseniz itiraz edecektir. Yok! Dur! Buraya kaldırdım, biliyorum! Diye bağıracaktır. Evimizde mucizevi bir şekilde kaldırılacak her yemeğin tam boyutunda bir kap ya da bir kayık tabak bulunur. Beni kayık tabağa yatırın, üzerimi streç filmle kaplayın. Streç filmi öyle bir gerdirin ki, ilk bakışta üzerimin streç filmle kaplanmış olduğu anlaşılmasın. Streç filmin yolu budur, streç filmin öğrencisi olan her şahıs bu ateşin sıcağında pişer de, ancak o zaman olur. Kapladığınız streç filmden emin olduğunuz zaman, buzdolabını açın. Yarım karpuzu bir alt rafa, pilav tenceresini bir üst rafa alın, beni mutlaka zeytinyağlıların yanına koyun. Streç filmle kapladığınız için bana hiçbir şey olmayacak, haftalarca tazeliğimi koruyacağım.

İnternete streç film yazın ve arkanıza yaslanın...

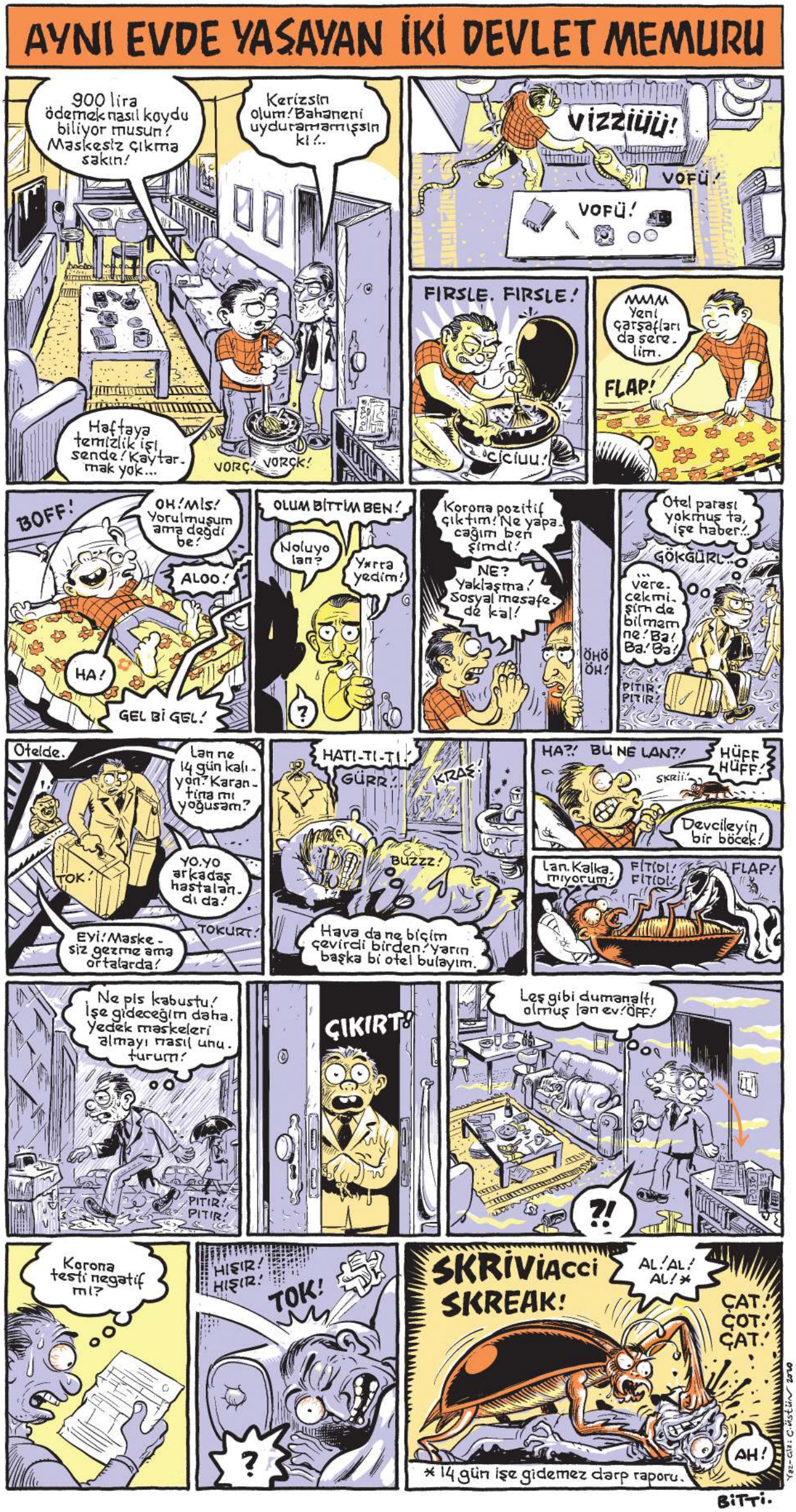
Beni katlayıp gömme dolapla duvar arasındaki boşluğa sıkıştırın.

Bu numarayı ütü masasından öğrendim. Evde saatlerce ütü masasını izledim. Evin içinde kendine bir ev bulmuş, evden bağımsız kendine bir yuva kurmuş, mutlu mu yoksa tamahkar mı belli değil. Biri diğerine engel değil zaten. Sadece duvarla gömme dolap arasındaki boşluğa girmek istiyor, o anın beklentisiyle yaşıyor. Geriye kalan bütün zamanlarda idare ediyor. Böyle arkadaşlarım da oldu. Hep evde olsun, hep odasında olsun, hep kız arkadaşının yanında olsun, hep bilgisayarının başında olsun. Olmak istediği yerde olmadığı bütün zamanlarda düşük voltaj yemiş ampül gibi soluk, bitik dolaşırlardı. Alınmamak, içerlememek mümkün değil. Biz ne ettik sana bu kadar birader? Kız arkadaşın değilim, ya da internete bağlanamıyorum diye bu kadar düşmanlık neden? Günün sonunda çocuğu olmak istediği yere bırakırdık bitsin bu hasretlik diye. Odasına, kız arkadaşına, bilgisayarına ya da artık neyse ona kavuştuğunda biz de onun kadar rahatlardık. Ütü masası da öyledir. Sadece varlığıyla gömme dolapla duvar arasındaki boşluğu ima eder devamlı. Cansız bir nesnenin bu kadar talepkar olabileceği kimin aklına gelirdi. Ama tam da o boşluğa yerleştiğinde evin koridorlarına kadar yayılan huzuru her şeyi haklı çıkartır. Bir kere de olsa bu kadar kendime ait bir yerim olsa diye dertlenirim her ütü sonrası. Beni de benim tam sığabileceğim bir yere kaldırın. Öyle ki duvara mı yoksa dolaba mı dayanıyorum belli olmasın.

Benim içimi doldurup dinlenme tesislerindeki gerçek boyutlu koyun ve kuzu maketlerinin yanına bırakın.

Gündüzü olmayan bir sabaha karşıyı, sonsuz bir floresan ışığını yaşamak isterim. Fiyatımı soran, satın almak isteyen olursa olmayacak bir rakam söyleyin, mesel 3500 TL falan deyin. Müşteriye yok denilmez. Yine de almak isterse alsın götürsün zaten. Belki yazlığının bahçesine koyacak? O da olmak ve durmak için güzel bir yerdir.

GÖZÜME LİMON SIKILMASI

Tadım biraz kaçık. Dün kitap okurken bazı kelimelerin sağlı sollu hareket ettiğini, gözümün odaklanmada zorlandığını fark ettim. Biraz baş ağrısı da yapınca hemen uzun yıllardır gözlük kullanan ev arkadaşıma sordum, "Astigmat başlangıcı" dedi. Başta çok umursamayıp "Astigmat hangisiydi yeaa?" yavşaklığında yaklaştım konuya. Sağ olsun sakin sakin anlattı. Neredeyse tüm belirtileri gösteriyormuşum, vakit kaybetmeden doktora görünmeliymişim.

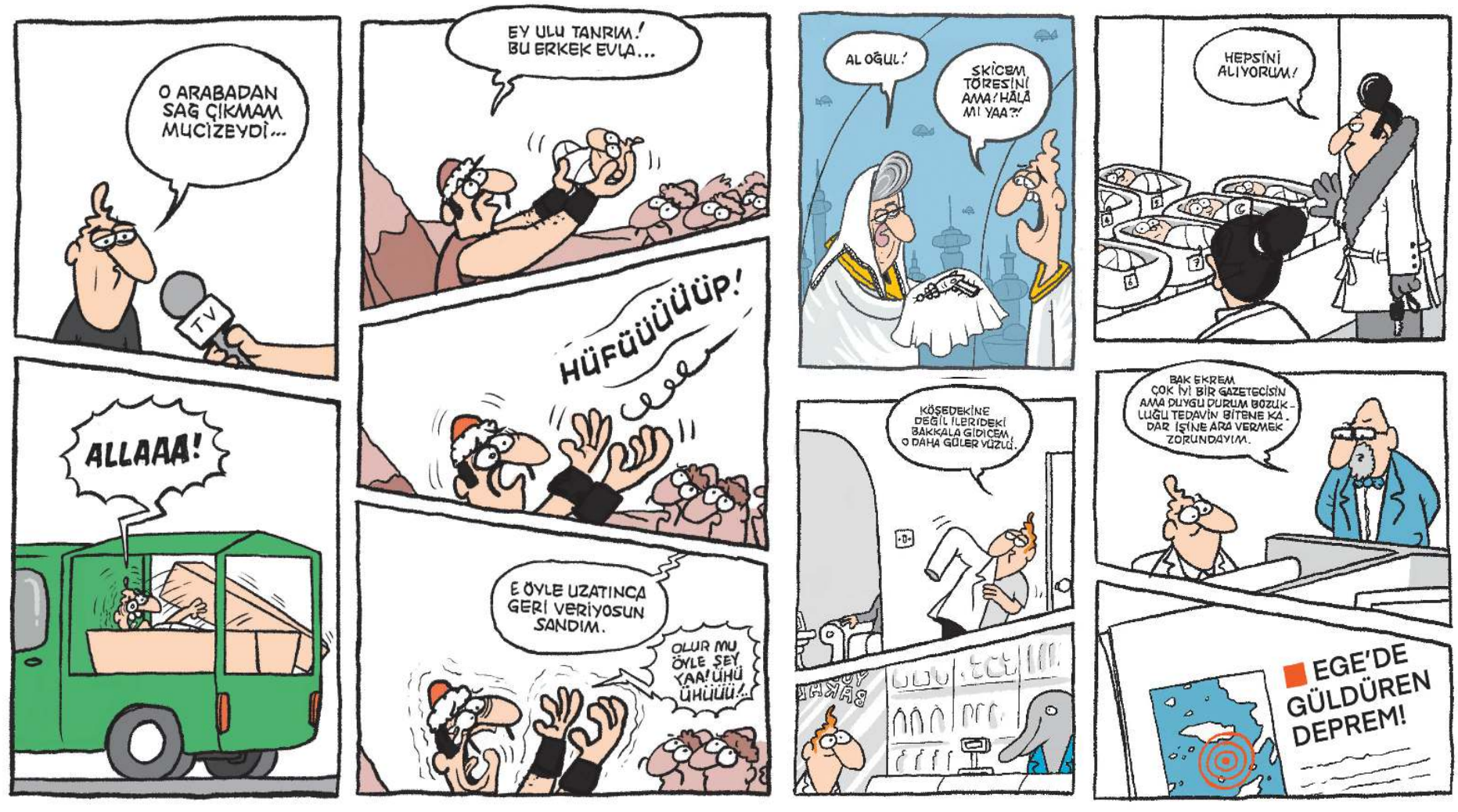
Bana ne oluyor bilmiyorum. Daha bir hafta önce sırt ağrımı danıştığım yoga eğitmeni arkadaşımdan "Doğru nefes almıyorsun, duruşunda ciddi sıkıntılar var" cevabını almıştım. Ne korkunç, ne vahim bir iddia... Yirmi dokuz yaşında nefes almayı bilmediğimi, doğru düzgün ayakta duramadığımı öğreniyorum. Çok uzun zaman önce çözmem gereken iki temel şey. İnsan hayatı ıskalamış gibi hissediyor ama inanın bu bile, astigmat meselesi kadar sıkmadı canımı. Çünkü gözlerimden beklentim, çevremin beklentisi farklıydı. Daha yeni doğmuş bir bebekken parlasın, güzel görünsün diye limon sıkılmış gözlerime. Tam olarak kimin yaptığını bilmiyorum. "Sıkıldı", "sıktılar" gibi öznesi belli olmayan cümlelerle anlattılar, ben de çok zorlamadım. Hesap sormamdan korkuyor olabilirler; sonuçta iyi niyetli de olsa radikal bir karar. Ayrıntılı bilmemekle birlikte olayın anlık geliştiğini tahmin ediyorum çünkü üzerinde biraz düşünmüş olsalar, biri çıkıp sorardı herhalde: "Arkadaşlar, tamamen estetik kaygılarla yeni doğan bir bebeğin gözüne sitrik asit sıkacağız, emin miyiz?" diye.

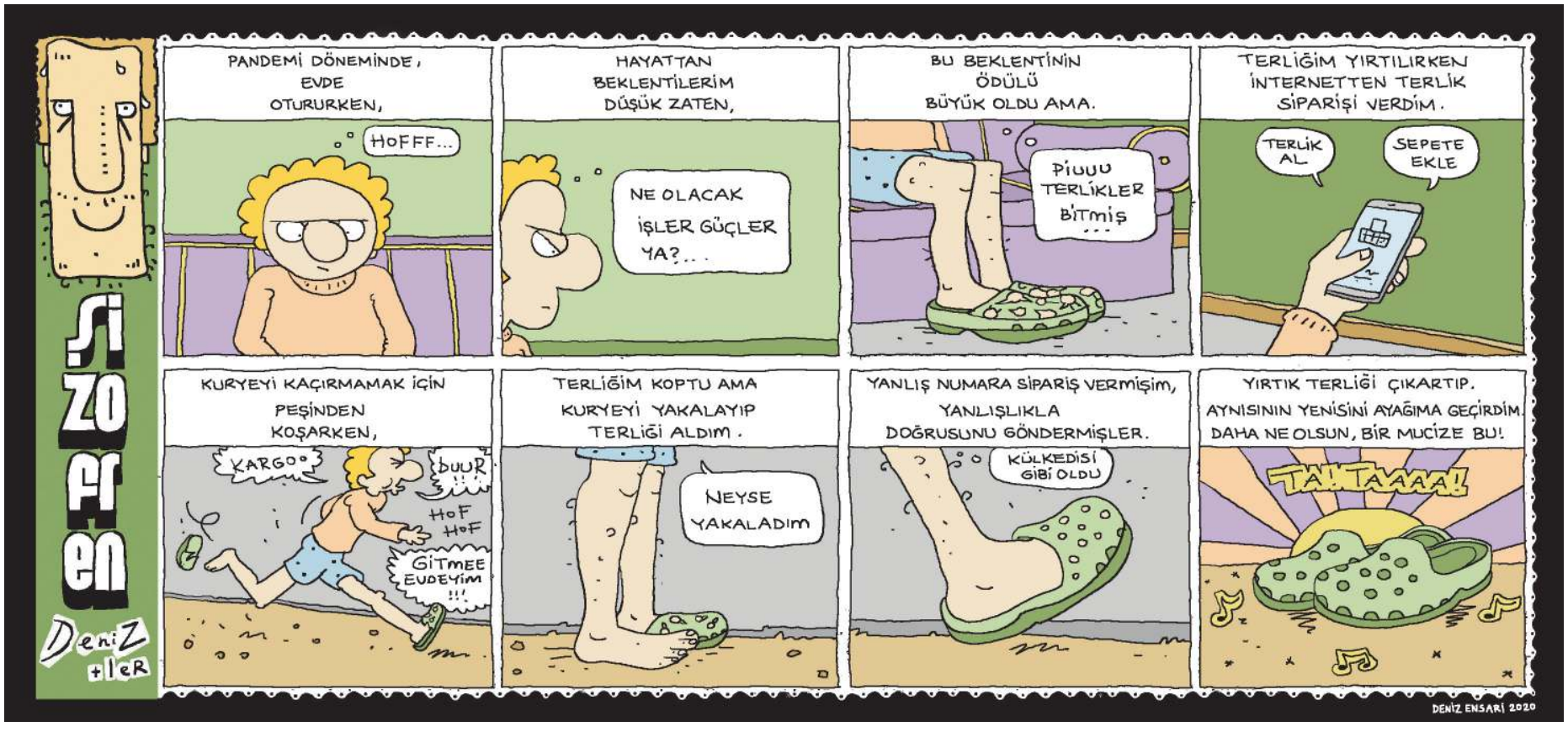
Söylediklerine göre yöntemleri işe yaramış. Gözlerimdeki parlaklığın sebebi sıktıkları limonmuş. Ben normal gözlerle arasında belirgin bir fark göremediğimi söyleyeceğim ayrıca böyle bir şey mümkün olsa bile gözlerimin sürekli parlamasını ister miydim, emin değilim. Bazısına yakışıyor. Kenan İmirzalıoğlu mesela. Yedi yirmi dört içi gülen, parlak gözleriyle samimi ve karizmatik bir görüntü sergiliyor ama Kenan Bey'in çekiciliğinin asıl sebebi delici bakışları. Etkileyici bir bakışınız yoksa gözleriniz istediği kadar parlasın. Ben bu konuda iddialı mıyım? Maalesef. Daha önce bakışlarımla etkilediğim tek şey, Simit Diyarı tuvaletinin dokunmatik peçeteliği olmuştu, onun da tesadüf olma olasılığı çok yüksek.

Bu astigmat olayı ortaya çıkınca tabii, geriye dönük bir tarama yaptım: Gözlerimi bu zamana kadar nasıl kullanmışım; onları yoracak, deforme olmalarına neden olacak bariz hatalar yapmış mıyım diye; öyle somut bir şey bulamadım. Ne bir online oyun kariyeri, ne aşırı kitap okuduğum bir dönem. Günlük ortalama ekrana bakma sürelerimi kontrol ettim, gayet makul. Yani limon hadisesi dışında dikkat çekici bir yanlışım olmamış diyebilirim. Sonra ufak bir araştırmayla göze limon sıkmanın retinaya ciddi zarar verebileceğini, ilerisi için bir takım görme bozuklukları yaratabileceğini öğrendim ama kimseye kızgın değilim. Sonuçta iyiliğimi düşünerek yaptılar; gözlerim parlasın, bir bakan bir daha baksın istediler. Aynı şekilde parlak bir geleceğe sahip olmam için FEM Dershanesi'ne yollamışlardı. Belli ki risk almayı seviyorlar.

Konuyu fazla önemsediğimi, hatta çocuk gibi ağladığımı düşünenleriniz olabilir ama şu hayatta gönül rahatlığıyla "iyiyim" diyebileceğim iki üç özelliğimden birini kaybediyorum. Yıllarca okunamayan tabelaları okuyup şov yaptım insanlara: "Satılık yazıyor abi, Yiğit Emlak'tan." Gözleri minik yazıları seçemeyen büyüklerime yardımcı oldum: "Bankadan gelmiş amcacığım, önemli değil" veya "üç aylık ömrünüz kalmış teyzeciğim, önemli." Şimdiyse otuz santimetre önümdeki iki tane kelimeyi sabit tutamıyorum. Bir zamanlar ışıl ışıl parlayan gözlerimin önünde şimdi, sadece kendimin görebileceği lekeler uçuşuyor. Gün boyu nereye baktığı, neyi kovaladığı belli olmayan oyuncu kediler gibi takip ediyorum o lekeleri. Tam kaybolacakken tekrar beliren o inatçı lekeler, her yerdeler. Şahin gözlerimin ışığı da söndüğünde, geriye hangi övünç kaynağı kalacak elimde? Kiloma göre hızlı koşabilmem mi? Yoksa iyi bir dinleyici oluşum mu? Söylemeye utanır insan, evdeki bitkiler de iyi birer dinleyiciler. Neyse kelimeler kıpırdamaya başladı yine. Sevgiler.

İLKER ALTUNGÖK

UYKUSUZ

Haftalık Mizah Dergisi | 1 TEMMUZ 2020 | Sayı: 668

Haftalık Yaygın Süreli Yayındır
YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd: Nuri Açar

Grafik: Utku Coşkun - Kerem Pişkin
Kaligrafi: Şevki Sayışman **Satış Sorumlusu:** Selami Yamak
Adres: Şehit Muhtar Mah. Nane Sok. No: 12/4 Beyoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 • **ISSN 1307 - 7619**
Baskı: İleri Basım Mat. Amb. Reklam Tanıtım Yayın ve Teknik Hiz. Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 32 58
Genel Dağıtım: TURKUVAZ DAĞITIM TEL-0216 585 90 00
Abonelik: Yurtiçi: PTT kargo ile 250 TL. Özel kargo teslimatlı 340 TL **Yurtdışı: Avrupa** 120 Euro. **Uzakdoğu** 150 USD.
IBAN Numaralarımız:
(Alıcı: Mürekkep basın) **TL:** TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 **USD:** TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 **EUR:** TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Dergimize ulaşamadığınız bayiler için iletişim adresi ve telefon numaralarımız **selamiyamak@gmail.com 0212 245 53 38/39**

ORTAM

En telmaşa adam

YALNIZ DEĞİLSİNİZ!

SÖNMEZ KARAKURT
sonmezkarakurt@gmail.com

özet:

ORTAM, TOLGA'NIN EVİNDE ŞEKERLEMELİ KAYINTILARDAN AŞIRI YEDİĞİNDEN Mİ YOKSA UĞURCAN'IN SENARYO SİTEMİNDEN Mİ YOKSA COVİDDEN Mİ BİLİNMEZ, KABUSLAR VE HAVALELER İÇERSİNDE BİR GECE GEÇİRMEKTEDİR

SABAH EZANIYLA BUHRANLAR İÇERSİNDE UYANIR

KABİRDEYMİŞCESİNE Bİ YALNIZLIK HİSSİ

AŞIRI GLİKOZDAN MİDEDE FECİ Bİ YANMA

TOLGA HENÜZ YATMIŞTIR, KİMSE UYANDIRAMAZ ONU. KORONA HAVALESİ Mİ GEÇİRİYON, ENTÜBE Bİ POZİSYONDA MISIN? İMDAT DESEN YETİŞECEK KİMSEN YOKTUR

DORUK'UN ODASINDAN SESLER GELMEKTEDİR, BELKİ O AMAN EDER

INNN DIŞŞŞŞ BOMBALA POYRAZ HADİ

BÜZÜKDAŞ POYRAZ DA NÖBETTE

BABASININ YATMASINI FIRSAT BİLEN BÜNYE ANINDA OYUNUN BAŞINA GEÇMİŞTİR

PEDERİN LAPTOPU KAPMIŞ HEMEN

İÇECEKLER YİNE ORTADA, ASLA İFLAH OLMAZ ÖZENSİZLİK

HAYIRSIZ DORUK'TAN DA UMUDU KESMİŞ, SON Bİ ŞANS İÇİN YİNE MUTFAĞA YÖNELMİŞTİR

ÖĞĞĞ

HAMARAT DORUK ORTALIĞIN MNA KOYARAK KENDİSİNE WAFIL CİHAZINDA PANKEK YAPMIŞTIR

COVİDDEN KADIN DA ÇAĞIRAMIYO TOLGA

HİÇ ÇALIŞTIRILMAMIŞ ANKASTRE FIRIN

NİHAYETİNDE NASIL OLDUYSA TOLGA'NIN ZOR GÜNLER İÇİN ZULALADIĞI Bİ KUTU TON BALIĞINI BULUR. ONCA GLİKOZA PANZEHİR NİYETİNE ÖĞÜREREK AĞZINA BOCA EDER

"ÖĞKKKK

KAPANA KISILMIŞTIR. BU HALDE GEYSU'YA GİTSE OYAR ONU GEYSU. RABBİM MEĞER NE BOŞ DERTLERİM VARMIŞ, GİTTİ SAĞLIK SIHHAT MİDEYE OTURAN TONUN YAĞI İLAÇ OLACAK MI BAKALIM

ALTI BEZLENMİŞ, YÜZÜKOYUN YATIRILMIŞ ENTÜBE GÖRÜNTÜLERİ HEP ZİHİNDE

AHH ŞU VARTAYI Bİ ATLATSAN VAR YA SENARYO FİLAN VIZ GELİR TIRIS GİDER, ÇATIR ÇATIR OTURUR YAZARSIN.

MEĞER GERÇEK DERT BAMBAŞKAYMIŞ

İKİNCİ TUR DALDIĞI CEHENNEMİ UYKUDAN GEYSU'NUN TELEFONUYLA UYANIR. ŞİMDİ HASTALANDIĞINI FİLAN ÇAKTIRSA GEYSU "O KADAR UYARDIM GİTME COVİD KAPARSIN DEDİM" DİYE DEMEZ Mİ

PIRIURI PIRIURI

YAVRUM SENARYOYU KONUŞTUK TARTIŞTIK SABAHA KADAR, DAHA YENİ YATTIK, VALLAHA!

ZORDUR HASTALIK ÇAKTIRTMAMA PERFORMANSI

TAAM BİRAZ KAFAYI TOPARLIYİM GELİCEEM

FEKAT KAFASINI DÖNDERİNCE CEHENNEMİ POZİSYONLA YÜZLEŞİR; TOLGA'NIN BABASI TORUN GÖRME AYAĞINA KONTROLE GELMİŞTİR

DAYI, SANA MI KALMIŞ ORTALIĞI TOPARLAMAK?

DORUK SİMÜLASYON OLAYINA GEÇMİŞ

ORTAM'IN YALANLARINA BİZZAT ŞAHİT OLAN BABA, OĞLUNU SÖMÜREN KANSIZLARDAN BİRİYLE YÜZLEŞİYOR

PİSLİĞİNİ TEMİZLİYORUM EDASI

OĞLUNA, PORŞE ALACAĞINA ÖMERLİ'DEKİ ARSAYI AL DİYE AZ DİL DÖKMEDİ

SELAM, BEN ORTAM

HELE HASTA OLDUĞUNU ASLA DAYIYA ÇAKTIRMA

O ESNA TOLGA DA KALKMAK ÜZEREDİR

AMMA BAŞUCUNDA OLMASI GEREKEN ŞEY YERİNDE YOKTUR

TIRNAKLAR FİLAN YENMİŞ, TAM SIVAZCI ELİ

DORUUUK! BENİM NUTELLAMA, BENİM LAPTOPUMA DOKANMAYACAKSIN DEMEDİM Mİ ULAN!

SANA DA BAŞKA BİR YERE ÖLMEYE GİTMEK DÜŞER.

BABA SEN DE TOPLUYORUM AYAĞINA SAĞI SOLU KURCALAMA ALLASEN! GELMEDEN Bİ HABER EDEYDİN YA

PARAYI BULMUŞSA OĞUL, BÖYLE FIRÇA YERSİN DAYI

ORTAM'A DAİR TÜM İZLERİ SİLİYO HEMEN